172

τῇ 5. Μαρτ. 1852.

Φίλε τέκνον, ἐκ [illegible]
Φερωνύμως ἐπωνυμασμένε

Ἔλαβον καὶ τὴν ἀπὸ 25. τοῦ λήξαντος μηνὸς ἐπιστολήν σου. καὶ σὺ δὲ πάντως ἔλαβες τὴν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀποσταλεῖσαν ἐπιστολήν μου καὶ τὰς τρεῖς μετ' αὐτῆς συναποσταλείσας Τετράδας. Λάβε σήμερον καὶ ἄλλας δύω (τῆς δὲ δευτέρας τὸ ἔσχατον φύλλον ἔμεινε παρ' ἐμοὶ χρῆζον, ὡς μοι ἔδοξεν ἐπανορθώσεως. ἀποστελῶ δὲ καὶ τοῦτο μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπασῶν Τετράδων, [illegible] τὸ ἐφεξῆς ἁρμοσθῶσι) Ἤδη δὲ λάβε καὶ τὰς τρεῖς τοῦ Ὀρφικοῦ περὶ τῆς στοιχειώσεως διεσφαλμένης γνώμης περί σου ἀντίγραφον, καὶ πέμψον ἄλλας αὖθ' αὖθις. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ τῆς ἐπιστολῆς, τί ἂν εἴποιμι; ἡ φρικώδης καὶ [illegible] ἐπιθετικὴ εἰκονομαχικοῦ αἰῶνος χείρονα. Ἐδάκρυσα καὶ μόνον ἤλγησε τὴν καρδίαν. καὶ [illegible] ἄνωθεν [illegible] ποδα βασιλικῶν δίκην. Μεταξὺ δ' ἀναγινώσκων ἔπαθον καί τι πάθος ὅμοιον τῷ τοῦ φαρμακίδου, τοῦ ἀγανακτήσαντος, οὐδ' ἐγέλα, ἀλλὰ δακρυόεν γελάσας, ἢ δακρυόγελως αἴφνης ἀποβάς. ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ τραγικοῦ ἀνέγνων καὶ τὸ διαβάλλομα τῆς πανουργιστάτης. ὅλω χαριέντως ὑπὸ τῆς μούσης σου μαγευθέν. Ἀλλὰ μὴ χειρόθετα! ἡ παροιμία φησί. Σὺ δέ μοι κοίνωσον καὶ τὰ λοιπά.

Καλὰ τὰ ἐπιγράμματα τῶν δύω μόνον (τὸ δὲ τοῦ τρίτου τί ἔχρῃς προσθεῖναι;) καὶ μάλιστα τὸ ἔσχατον, καλὸν δὲ καὶ τὸ δεύτερον τῶν δύω πρώτων. Καταφιλῶ τὸν ἀγλαόφωτον ἀλαόν· ἤρεσέ μοι καὶ μάλα ὁ καλὸς αὐτοῦ πρόλογος. τὸ δὲ ἐν τῇ προσφωνήσει σπουδαίῳ ἀνδρί. καὶ τὸ ἡ βίβλος ἀνάκειται ξένα πως ἔδοξέ μου [illegible] καὶ κωφή. Πρόσειπε τὴν οἰκογένειάν σου καὶ χαῖρε.

ὁ [illegible]